

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista! „Kámen, který zavrhlí stavitelé, učiněn jest v hlavu úhelní. Od Hospodina stalo se to, a jest divné před očima našima. Tentot' jest den, kterýž učinil Hospodin, a protož radujme se a veselme se v něm. Haleluja.“ Ž 118,22-24

Píseň 347 *Nastal nám čas přeradostný*

Modlitba: Hospodine, Pane Bože náš,

je to zvláštní neděle, kterou dnes slavíme. Zvláštní událost, kterou si dnes připomínáme. Jako bys ukázal na pokořeného, ztroskotaného a pohřbeného Krista a řekl: Ale právě On je cestou života!

Tam, kde naše lidské naděje vyhasínají, Ty otvíráš novou perspektivu. To jsi učinil tím, že jsi ukřižovaného Nazaretského Ježíše povolal k novému životu. Ty jsi ho vzkřísil, a tímto Tvým činem se náš svět změnil. Ten Ukřižovaný se stal Vzkříšeným. Ten odepsaný se stal tím, komu patří budoucnost.

Bože, děkujeme Ti za tento Tvůj čin. To je Tvé Slovo, a tím Slovem ožíváme. A tím Slovem dostává všechno stvoření naději.

Bože, dej, ať je toto Tvé Slovo života přítomno ve všech našich činech, při všem našem snažení, i při všech našich prohrách, v našem zoufalství, v našem strachu. A to nejen dnes ve sváteční neděli, nýbrž každý den následující až do konce, až na věčnost. Amen

Čtení: L 24,1-12

Píseň 667 *Vítězi k počtě zpívejme (s pěveckým sborem)*

Text: 1Kor 15,1-5.12-19

Kázání: Milí bratři a sestry, dnešní den je dnem vzkříšení. Od dnešního dne se odvíjí slavení každé neděle jako zvláštního dne, dne Božího. Ovšem, samotnému vzkříšení věnují evangelia jen pár vět. Dnes čteme z dopisu apoštola Pavla. Ten dopis je starší než všechna evangelia. A je přitom nejstručnější. Říká pouze: *byl vzkřísěn třetího dne podle Písem*. Je takřka pravidlem, že pozdější křesťanské spisy přinášejí nové podrobnosti o vzkříšení. Jako by je chtěly doprovodit dalšími vysvětlivkami. Apoštol Pavel však říká jen: *byl vzkřísěn*. (Až později se přidává vyprávění o prázdném hrobu, o mládencích v bílém rouchu, pak se z nich stanou andělé, a tak to pokračuje.)

Vidíme z toho, jak moc křesťanům na tom vzkříšení záleželo. Ale čím víc se o něm snažili něco říci, tím rozpačitější z toho vzniká dojem. A tak je tomu dodnes. Vzkříšení z mrtvých nás vzrušuje, snažíme se proniknout k jeho podstatě, vysvětlujeme, přednášíme, píšeme knihy. A přece jako bychom nepostoupili ani o krůček dál. Nerozumíme, žasneme.

Asi protože nejde o vzkříšení člověka obecně, nýbrž jde o vzkříšení Ježíše Nazaretského. A jeho vzkříšení je Božím činem, který se odehrává v jiné logice a v jiném rozměru, než jaký jsme schopni postihnout. Nejsilnější nakonec vždy bude to původní stručné: *byl vzkřísěn*.

Naše pozornost tedy nemá být upřena na vzkříšení jako na nějaké nadpřirozené dění, na nějakou senzaci, nýbrž na Ježíše Krista jako posla nového života. Většina Židů přece nějakým způsobem ve vzkříšení věřila, a i když o něm měli nejrůznější představy, přesto byli zajedno v tom, že Hospodin Bůh je Pánem nad životem i smrtí, nad časností i věčností. Pro ně nebylo otázkou *vzkříšení*, pro ně byl otázkou *Ježíš zvaný Nazaretský*: cožpak někdo tak pochybený by mohl být vzkřísěn?

Způsob Ježíšova života mnoha jeho současníkům nesouzněl s tím, jakou měli představu o Bohu-libém životě. Proto popírali, že by Bůh mohl Ježíše vzkřísit. Ale ti, kdo byli prostoupeni Duchem Kristovým, říkali, že je nutno postupovat opačně. Protože byl vzkřísěn právě Ježíš a nikdo jiný, ukazuje se Bůh jako ten, který stojí za Ježíšem, a celý Ježíšův život je výrazem Boží vůle, Božího směřování, Božího smyslu všeho bytí. Zápas o vzkříšení je zápasem o Krista. Zápas o Krista je zápasem o Boha. Zápas o Boha je věcí smrti nebo života, našeho života, našeho smyslu, našeho směřování, neboť řekneme-li Bůh, pak tím myslíme právě toho, který drží klíče ke smyslu všeho bytí, a tím drží i smysl náš.

Apoštol stručně řekne: *Kristus byl vzkříšen*. -- Vzkříšení samo je zahaleno tajemstvím, je nejasné. Nelze o něm vlastně nic říci, ale lze se zamýšlet nad tím, jaké důsledky to má pro člověka, pro nás, jestli vzkříšení Kristovo nebereme, nebo jestli na něm stavíme. Vzkříšení samo zůstává nedokazatelným. Je tu otevřená možnost, k čemu se přikloním, pro co se rozhodnu. Pro víru nebo nedůvěru. Je to otevřená možnost, ale důsledky toho či onoho rozhodnutí jsou zcela jasné a dalekosáhlé. O vzkříšení se nedá nic říci, ale o tom, co znamená pro naši víru, o tom je možno mluvit: „Nebyl-li Kristus vzkříšen, marná je naše víra.“ Není-li Bůh, Otce Ježíše Krista silnější než smrt, nač ještě Kristu Ježíši věřit? Proč se jím ještě zabývat s tou závažností náboženské víry, která přesahuje význam jakékoli jiné historické osobnosti? Jestliže Bůh v Ježíši nebyl, kde je potom doufání, že nakonec (v našem životě) nezvítězí zlo a smrt? Nebyl-li Kristus vzkříšen, pak vše visí na nás, na našich schopnostech, na naší dobré vůli, na naší věrnosti mravním zásadám, na našich nadějích, že někdy nějak snad za pomoci vědy či zvláštních psychických tréninků překonáme sami bariéru smrti. Nebyl-li Kristus vzkříšen, pak ztrácíme Boha, kterého Ježíš nazýval svým Otcem. Naše modlitby odeznívají do prázdna. Nebyl-li Kristus vzkříšen, jakým duchem budeme ožívat, jakým duchem budeme spojeni? Pak je absurdní scházet se v Kristově jménu ke společným shromážděním.

A dál apoštol říká: *Nebyl-li Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, jste ještě ve svých hříších*. Jak něco takového může říci? Jste ve svých hříších, protože nevěříte ve vzkříšení?! To se na ně nějak povyšuje? Pavel se však také dovede upřímně přiznat: jedním špatně, dělám to, co nechci, bídný, mizerný já člověk! Pavel je také hříšný člověk, žádný svatý, a dodneška také žádní svatí (rozuměj, ve smyslu „bezhříšní“) křesťané neexistují. On chce říci: jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak se ve svých hříších utopíme, nikdy se z nich nevymotáme! Zbude nám možná Ježíšova mravně náročná kázání, ale ztratí se Bůh, který se hlásí ke Kristově cestě, ztratí se Boží spravedlnost, která má podobu odpuštění. Kristovo vzkříšení je východiskem pro toho, kdo je beznadějně zabředlý do hříchu (a ten hřích může mít také podobu slepoty, která si žádný podíl na vině nepřipouští).

Apoštol říká: Kristus byl vzkříšen a to má pro nás, pro naše životy své důsledky. Kristus ukřižovaný a vzkříšený v sobě koncentruje smysl všeho bytí. Jeho vzkříšení ukazuje, že On a Jeho Otec jedno jsou. Ptáš-li se po smyslu svého bytí, ptáš-li se po svém místě ve světě, hledáš-li cestu bludištěm života, ptej se na cestu Kristovu. Když tě přemáhá vlastní nespolehlivost, když v sobě marně potlačuješ černé myšlenky, závist, záludnost a strach, tehdy věř Jeho Otcí. Když tě otravuje rozpad vztahů, pomluvy a ponižování, dávej v sobě místo Jeho Duchu.

Pane, ty jsi živý, věčný, svým podivuhodným evangeliem vysvobozuješ každého, kdo ti důvěřuje, Duchem Kristovým oživuješ, dáváš naději. A proto Tobě patří všechna moc, čest i sláva. Amen

Píseň 346 *Bud' tobě sláva*

Večeře Páně (písně 118, 397, 399)

Modlitba: Pane Ježíši Kriste,

děkujeme Ti za podporu, kterou dostáváme z tvého Slova, tvého Ducha, od Tvého stolu. Když Ty jsi s námi, je to pro nás vysvobození. Když jsme sami, k ničemu to nevede. Víme, že tvá přítomnost není žádnou protekcí, nýbrž nás zavazuje k životu Tobě oddanému, k životu přinášejícímu naději celému stvoření. Prosíme Tě o sílu, aby se také skrze nás Tvůj Duch šířil po světě. Následují přímluvy... + Otče náš

Pěvecký sbor: Surrexit Christus

Ohlášky + Sbírka

Píseň 662 *Do země se skrývá*

Poslání (Ef 2,4-5)

Požehnání

Píseň 660 *Bud' Bohu všechna chvála*